

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în următoarea componență :

Președintele ședinței, judecătorul – Dumitru Mardari,

judecătorii – Galina Stratulat, Maria Ghervas, Nina Vascan, Victor Burduh

examinând recursul declarat de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana împotriva Companiei Aeriene „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată și „Tur Magazin” Societatea cu Răspundere Limitată privind încasarea compensației, prejudiciului moral, cheltuieli de asistentă juridică.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020, prin care a fost respins apelul declarant de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana, admis apelul Companiei Aeriene „AIR MOLDOVA”, Societatea cu Răspundere Limitată și casată parțial hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 15 septembrie 2017, Matveiciuc Rozalin s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Aeriene „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată solicitând încasarea sumei de 1200 euro cu titlu de compensație și 40000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică (f.d.4-5).

Prin cererea de concretizare a solicitat încasarea sumei de 1000 euro cu titlu de compensație și 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral (a câte o mie lei pentru fiecare membru al familiei), 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică (f.d.53-54).

Prin cererea de concretizare din 07 noiembrie 2018 a solicitat încasarea sumei de 750 euro cu titlu de compensație pentru 3 bilete a câte 250 de persoană și anume (Matveiciuc Rozalin și copii Matveiciuc Mădălina și Matveiciuc David) și 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral (a câte o mie lei pentru fiecare membru al familiei), 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică (f.d.75).

La 07 noiembrie 2018, Matveiciuc Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva C.A „Air Moldova” solicitând încasarea sumei de 250 euro cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică (76-77).

În motivare, au invocat că la 27 iulie 2017, ora 6:50, Matveiciuc Rozalin împreună cu soția și doi copii minori intenționau să zboare spre Turcia, orașul Antalya, cu zborul nr.0755.

Ajungând la orele 05:00 în aeroportul Chișinău au aflat că înregistrarea zborului nr.0755 va întârzia cu aproximativ 6 ore și 5 min, adică va decola la 12:55, astfel fiind nevoiți să i-a un taxi pentru a reveni acasă.

Reclamanții au indicat că, scopul călătoriei era unul de odihnă, astfel reclamantul cu familia urma să ajungă la ora 09:15 și cazați la ora 09:45 în hotel, dar au fost cazați la orele 15:30, prin urmare familia a fost prejudiciată în total cu o zi de odihnă.

Astfel, în temeiul pct.16 lit. a), pct.17, pct.18 lit. a), pct.25 lit. a) și b) și pct.26 alin.(2) din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.836 din 08 noiembrie 2012, pasagerii au dreptul să primească o compensație de 400 euro pentru zborurile cuprinse între 1500 și 350 kilometri, mese și băuturi răcoritoare, apeluri telefonice gratuite.

Din cauză că, zborul a întârziat cu 6 ore și 05 min, iar de către operatorul aerian nu a fost propusă asistența specificată la pct.25 lit. a și pct. 26 al Regulamentului, urmează a fi încasat prejudiciul a câte 1000,00 lei pentru fiecare persoană, în total suma de 4000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 noiembrie 2018, s-a atras în proces în calitate de copârât Societatea cu Răspundere Limitată „Tur Magazin”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2019, acțiunea depusă de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul C.A „Air Moldova” în beneficiul lui Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana compensația în mărime de a câte 250 (două sute cinzeci euro) în moneda națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației și prejudiciul moral în mărime a câte 2000 (două mii lei), în rest acțiunea s-a respins.

S-a încasat din contul C.A „Air Moldova” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 415,15 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 noiembrie 2019, Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana au declarat cerere de apel solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea în care au fost respinse cerințele reclamanților cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care de admis integral acțiunea reclamanților.

La 11 noiembrie 2019, C.A „Air Moldova” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020 s-a respins apelul declarat de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana.

S-a admis apelul declarat de C.A „Air Moldova”, și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019, în partea încasării din contul C.A „Air Moldova” în beneficiul lui Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana a prejudiciului moral în sumă de 2000 (două mii lei) și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cerința reclamanților privind încasarea din contul C.A „Air Moldova” în beneficiul lui Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana a prejudiciului moral în sumă de 2 000 (două mii lei).

În rest, hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019 s-a menținut.

La 15 decembrie 2020, Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019, solicitând, admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, de admitere a pretențiilor.

În motivare, au indicat că instanța de fond nu a motivat temeiul de fapt și de drept privind respingerea dreptului la compensare pentru biletele copiilor minori și solicitarea compensației morale pentru copii.

Examinând cauza instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat la justa valoare materialele dosarului și și eronat au respins pretenția de încasarea a prejudiciului moral.

Încasarea prejudiciului moral a fost argumnetat prin neînștiințarea despre reținerea zborului, ne oferirea de transport tur/retur de la aeroport, a unei mese sau băuturi, pierderea pentru 4 persoane a unei zile de odihnă, stres, atitudinea companiei față de clienți prin neglijența și indiferența față de pasageri.

La fel, respingerea pretenției de încasare a cheltuielilor de asistență juridică este neîntemeiată, fiind dovedită necesitatea încasării cheltuielilor de asistență juridică.

Ca temei de drept a recursului, recurentul a invocat prevederile art.432 alin.(2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța menționează că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 29 octombrie 2020.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 15 decembrie 2021, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Astfel, la 03 februarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 14 Vol. II), corespondența fiind recepționată la 9 februarie 2020, potrivit avizelor de recepție (f.d.15-16 Vol. II).

La 26 februarie 2021, S.R.L. „Tur Magazin” a depus referință menționând că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a constatat și aplicat corect cadrul legal și astfel a pledat pentru respingerea recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2020, recursul declarat de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana a fost declarat admisibil.

Potrivit art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate

în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Conform art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În temeiul art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Examinând motivele recursului, legislația aplicabilă în speță și situația de fapt, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și urmează a fi admis din următoarele considerente.

În prezenta acțiune reclamantii au solicitat achitarea compensației pentru întârzierea zborului și prejudiciul moral, prin prisma Legii privind protecția consumatorului.

Potrivit art. 2 alin. (2¹) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, prezenta lege reglementează aspecte privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, precum și a produselor ce urmează a fi fabricate sau prelucrate și care sunt achiziționate în baza unui contract de vânzare-cumpărare.

În speță, Colegiul reține că, Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana au procurat de la Compania Aeriană „AIR MOLDOVA” bilete pentru 27 iulie 2017 cursa 9U-755 Chișinău-Antalya, (decolare la ora 05:50, aterizare la ora 09:15).

În ziua de 27 iulie 2017 ajungând la aeroport au fost informați că cursa 9U-755 Chișinău-Antalya, va întârzia cu 6 ore și 5 min.

Convenția de la Montreal privind unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional din 28 mai 1999, în art. 19 prevede că transportatorul este răspunzător pentru dauna survenită, datorită întârzierii în transportul aerian de pasageri, bagaje sau mărfuri.

Pct. 2 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, prevede că, prezentul regulament se aplică pasagerilor care pleacă de pe un aeroport situat pe teritoriul Republicii Moldova, pasagerilor care pleacă de pe un aeroport situat într-o țară terță către un aeroport situat pe teritoriul Republicii Moldova, exceptând cazurile în care aceștia au primit indemnizații sau compensații și au beneficiat de asistență în țara terță respectivă, în cazul în care operatorul aerian al zborului respectiv este un operator aerian din Republica Moldova.

Potrivit pct. 16 lit. b) și 17 din Regulamentul menționat supra, în oricare din cazurile în care un operator aerian anticipează o posibilă întârziere a unui zbor peste ora de plecare prevăzută, timp de trei ore sau mai mult, în cazul tuturor zborurilor cuprinse între 1500 și 3500 de kilometri, pasagerilor li se oferă de către operatorul aerian asistența specificată la lit. a) pct. 25 și 26 din Regulamentul respectiv.

În orice caz, asistența se oferă în limitele de timp stabilite fiecărei distanțe de zbor, iar pasagerii trebuie să primească o compensație în conformitate cu prevederile capitolului V din acest Regulament.

Având în vedere situația constatată, Colegiul menționează că, Compania Aeriană „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată a încălcat prevederile Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor.

Totodată, în temeiul art. 988 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) cărașul este ținut să repare prejudiciul cauzat pasagerului, cu excepția cazului când acest prejudiciu este rezultatul unei forțe majore, al stării de sănătate a pasagerului sau al faptei acestuia. Cărașul este ținut să repare prejudiciul și în cazul în care acesta se datorează stării sale de sănătate, a prepușilor săi sau a stării ori funcționării vehiculului.

În conformitate cu art. 19 din Convenția pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 254 din 05 decembrie 2008, transportatorul nu este răspunzător pentru daunele survenite datorită întârzierii dacă dovedește că el, prepușii și mandatarii săi au luat toate măsurile care se impun în mod rezonabil pentru a evita dauna sau că le-a fost imposibil să ia respectivele măsuri.

La caz, Colegiul constată că, Compania Aeriană „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, aceea de a le presta reclamanților un serviciu care să satisfacă în mod corespunzător și complet nevoia în vederea căreia aceștia au apelat la serviciile pârâtei, respectiv aceea de a obține, prin intermediul acesteia, bilete de zbor care să le asigure deplasarea la datele indicate în mod expres.

Sușinerile pârâtei în sensul că, cursa aeriană Chișinău-Antalya nu a fost o cursă regulată a companiei aeriene, dar o cursă charter, astfel operatorul nu poartă răspundere față de pasager, deoarece nu are încheiat un contract și astfel nu are obligații, sunt lipsite de orice suport probator.

În speță se impune concluzia că, Compania Aeriană „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată nu și-a îndeplinit obligația de a-i informa în timp util reclamanți despre întârzierea zborului și nici nu a oferit pasagerilor asistența specificată la lit. a) pct. 25 și 26 din Regulament.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare corect au reținut că Compania aeriană urmează să le achite reclamanților o compensație bănească în sumă de câte 250 euro pentru fiecare, având în vedere că potrivit pct. 18 lit. a) din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012, care prevede că, pasagerii primesc o compensație în valoare de 250 euro pentru toate zborurile de 1500 kilometri sau mai puțin, iar distanța între Chișinău- Antalya, se încadrează în distanța respectivă.

De asemenea, Colegiul consideră ca fiind eronată concluzia instanței de apel cu referire la faptul că prin încasarea unei compensații va fi reparat și prejudiciul moral cauzat reclamanților.

Sub aspectul daunelor morale solicitate de către reclamanți, instanța reține că aplicabile litigiului sunt dispozițiile art. 20 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor, care reglementează că, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relații contractuale cu vânzătorul, prestatorul.

În sensul art. 935 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) creditorul are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat prin neexecutarea obligației dacă neexecutarea încalcă un drept personal nepatrimonial, dacă creditorul este consumator, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege.

Totodată, potrivit art. 1422 (1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Deci, legea prevede în mod expres dreptul consumatorului la obținerea unor compensații bănești pentru prejudiciile morale suferite, ca urmare a serviciilor necorespunzătoare prestate de operatorul economic.

La caz, se poate reține că Compania Aeriană „AIR MOLDOVA” Societatea cu Răspundere Limitată le-a provocat reclamanților un prejudiciu de ordin moral, dat fiind faptul că, au fost nevoiți să se întoarcă înapoi acasă, ca să nu stea circa 6 ore în incinta aeroportului, fiindu-le astfel pierdută jumătate de zi din perioada de vacanță, fiind supuși în tot acest interval de timp unei stări accentuate de stres, sentimentul de frustrare provocat de conduita pârâtei.

Având în vedere aceste considerente, instanța de recurs apreciază că daunele morale pretinse de reclamanți sunt justificate.

Compania aeriană prin modul în care nu a prestat serviciul a cauzat un prejudiciu reclamanților și are obligația de despăgubire morală.

Deci, compensația suplimentară, alta decât cea prevăzută de pct. 18 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, se apreciază după impactul pe care l-a avut întârzierea zborului asupra pasagerului, sub forma unui prejudiciu moral.

Astfel, pentru crearea unor incomodități și sentimente negative, trăite de pasageri, în legătură cu întârzierea prelungită a zborului, acordarea prejudiciului moral are tendința de a atenua suferințele psihice ale pasagerului.

Ca urmare, în raport cu consecințele suportate de reclamanți, se determină mărimea compensației echitabile, în măsura în care această compensare poate aduce satisfacție, având în vedere caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate.

Instanța de recurs constată că, prima instanță întemeiat a acordat reclamanților suma de a câte 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral, incluzând în aceasta și suferințele pentru copii minori, această despăgubire compensează suferințele morale suportate din cauza întârzierii zborului.

Această sumă fiind echitabilă suferințelor psihice suportate de către reclamanți din cauza întârzierii zborului.

Cu referire la pretenția recurenților privind încasarea compensației a câte 250 euro pentru copii minori XXX și XXX Colegiul reține că instanțele ierarhic inferioare corect au respins-o.

Art. 58 alin. (6) din Codul de procedură civilă stabilește că, drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vârsta de până la 14 ani sunt apărute în instanța judecătorească de reprezentanții legali ai acestora.

Potrivit art. 62 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea cauzei implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamânți și/sau pârâți atunci când obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamânți sau pârâți.

Instanța reține că, raportat la principiul disponibilității procesului civil, reclamantul este cel care stabilește participanții la proces.

Deși, în principiu coparticiparea procesuală are un caracter facultativ, sunt situații în care, datorită naturii litigiului, coparticiparea procesuală este obligatorie sau necesară.

În speță, Matveiciuc Rozalin fiind reprezentantul legal al minorilor era necesar să indice expres în cererea de chemare în judecată că acțiunea este înaintată în nume propriu și în interesul copiilor XXX și XXX și nu numai pe el însuși să se indice în calitate de reclamant.

Atât din conținutul cererii de chemare în judecată cât și a celor de concretizare a pretențiilor nu se constată că, reclamantul Matveiciuc Rozalin a înaintat acțiunea și în interesul copiilor săi minori XXX și XXX, însă în conținutul cererii invocă și încălcarea drepturilor copiilor săi.

Or, în cazul în care solicită și încasarea compensație atât pentru întârzierea zborului cât și prejudiciu moral și pentru copii minori, coparticiparea procesuală a acestora era obligatorie.

Astfel, în condițiile în care acțiunea nu a fost formulată și în interesul copiilor minori pretenția lui Matveiciuc Rozalin privind încasarea compensației a câte 250 euro pentru copii minori, este neîntemeiată.

Cu referire la cheltuielile de judecată, Colegiul menționează că, potrivit art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Prin urmare, se impune intervenția în compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în măsura în care se demonstrează că acestea au fost suportate realmente în mod necesar și în limita unui quantum rezonabil.

După cum rezultă din cererea de chemare în judecată, reclamânții au solicitat încasarea sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Colegiul reține că reclamânții au dreptul la rambursarea costurilor și cheltuielilor în baza normelor de drept menționate doar în măsura în care s-a demonstrat că acestea au fost suportate realmente în mod necesar în limita unui quantum rezonabil.

În acest sens, instanța poate lua în considerare aspecte precum numărul de ore lucrate și onorariul pe oră solicitat (a se vedea *Iatridis v. Grecia* (satisfacție echitabilă) [MC], nr. 31107/96, § 55, CEDO 2000-XI, sau *Mozer v. Republica Moldova și Rusia* [MC], nr. 11138/10, § 240, 23 februarie 2016).

Colegiul reiterează că reclamantii a eşuat să prezinte vreun contract de asistență juridică și/sau vreo factură în acest sens, care ar fi putut, cel puțin, să confirme efectuarea plății, din care ulterior s-ar fi plătit anumite impozite și/sau taxe.

De asemenea, reclamantii nu a prezentat informații adiționale, cu privire la descrierea detaliată a muncii prestate de către reprezentantul lor în baza unui orar, prin care ar fi încercat să demonstreze existența timpului petrecut de către acesta asupra prezentei cauze.

În acest sens, Colegiul subliniază că reclamantii nu a prezentat nici o dovadă detaliată privind orele lucrate și nici un contract de asistență juridică. Astfel, ei nu au prezentat probe cu privire la modul în care pretinsa sumă s-a regăsit în pretențiile sale de încasare a cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, Colegiul nu va acorda nicio despăgubire în acest sens, deoarece reclamantul nu și-a justificat pretențiile sale în nici un fel (a se vedea *Prepelita v. Republica Moldova*, nr. [50799/14](#), §§ 46-49, 3 decembrie 2019).

Luând în considerație cele constatate supra, Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că, recursul depus de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana, urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și în această parte a menține hotărârea instanței de fond.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019, urmează a fi menținute.

În conformitate cu art. 445 alin.1 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Matveiciuc Rozalin și Matveiciuc Tatiana.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020 în partea respingerii acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și în această parte se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2020 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2019, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoria

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh